

Ja der kommer det, som er endnu mærkeligere, mine Herrer! Jeg beder Dem lægge Mærke til, hvad en Embedsmand her i Landet kan skrive til Rigsdager: "Unde Tidensfæber eller Ideer, som allerede paa andre Steder stiftede Fordærvelse, have fremkaldt Love, og hvor Uret aldrig har været lovligt lovliggjort, hvad Månge ansee for Uret." Jeg mener, at det er underligt, at den Mand, der dømmer saaledes om den lovgivende Magt, siden henvender sig til den samme lovgivende Magt for at blive tilstaaet en Naade. Den eneste af de 6, der ere opførte under 1ste S, som jeg kan stemme for bliver eftergivet, hvad der er foreslaaet, er den sidste, Candidat Meden, hvis Indtægter jeg seer kun aarlig er 280 Rbd., hvilket jeg mener ikke er af den Betydning, at man med Billighed kan vente, at han kan affee Noget deraf.

Finantsministeren: Jeg skal rolig overlade til Thingets Bedømmelse, om den Naade, hvorpaa denne Sag i dette Dieblik er blevet discuteret, er hensigtsmæssig eller ikke, og skal kun i Almindelighed bemærke, at jeg troer, at det er meget urigtigt, naar man af Interesse for dem, som have lave Indtægter, lader sig forlede til at blive ubillig mod dem, som have høie (Ja!). Det lader sig ikke gjøre, hverken ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag eller ved Behandlingen af det hele Forskudsvesen, at gaae ud fra enkelte forudfattede Meninger, at rive enkelte Exempler ud af Sammenhængen, som den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg Amt nylig har gjort, og derpaa at fremkomme med disse enkelte Exempler for af dem at ville udlede almindelige Regler, at ville bevise, hvor uhenigtsmæssigt, hvor urigtigt Regjeringen er gaaet frem. Regjeringen er i hele denne Forskudssag gaaet frem efter bestemte Regler. Da Rigsdagen første Gang, Forskudslisten blev forelagt, ikke vilde gaae ind paa det almindelige Forslag, Regjeringen gjorde til at stryge alle de Forskud, der vare ældre end 1841, uden Hensyn til, om det var Høie eller Lave, der havde faaet dem, fordi Grunden til deres Strygning var den samme for dem alle, har Regjeringen siden den Tid opstillet bestemte Regler for sig selv, hvorefter den er gaaet frem, og som ere læmpede efter de

Bedkommendes Indtægter og præsumtive Gyne til at kunne taale Afdrag i disse Indtægter; thi det er ikke sagt, at en Mand, fordi han staaer opført med et nominelt høit Indtægtsbeløb, derfor har Gyne til at taale et stort Afdrag i disse Indtægter. Der gives paa Forskudslisterne Folk, som staae opførte med meget betydelige Indtægtsbeløb, deels i Gage og deels i Pension, og som paa Grund af ældre Gjældsforpligtelser, mange Gange uden deres egen Skyld, fordi de ere blevne Embedsmand i en for Danmark høit ulykkelig Periode, hvori Embedsmændene havde faaet godt som ingen Indtægter, næsten ikke nyde nogen Deel af disse Indtægter selv. Hvad der nu foreligger, er Resultatet af de enkelte Tilfælde, som ere forekomne Regjeringen at være modne til Afgjørelse ifølge den Behandling, den samlede Forskudssag hidtil har faaet. Det udelukker naturligviis ikke, at man senere, om man vil, kan, f. Ex. af Naadeshensyn, eftergive dem, man finder at være særdeles trængende til at faae Eftergivelse. I det, som her er forelagt, er der ikke Tale om, af Naade at eftergive Noget, som man troer hensigtsmæssigt kunde inddrages, undtagen ved det Slags Forskud, der er opført i § 1, og det vil ogsaa der bestindes, at en Deel af de Bøfter, som ere opførte, f. Ex. den sidste, i Gjæringen ere uerholdelige. Hvad § 2 angaaer, da er der foreslaaet en Afgjørelsesmaade med Aversjonalsummer, som paa ingen Naade er til Tab for Statskassen; det forholder sig paa ingen Naade saaledes, at man fik Mere, naar man nu vilde negte denne Afgjørelsesmaade. Det Øverste, Regjeringen kan gjøre, hvis det bliver afflaaet, er at gaae frem med den største Strengthed mod Bedkommende, gjøre Execution hos dem v. s. v.; men det er aldeles ikke sagt, at man derved fik Saameget hos Flere af dem, som der kunde erholdes ved Gjædens mindelige Afgjørelse; thi i det Dieblik, Staten falder over sine Debitorer, gjøre naturligviis alle private Creditorer det Samme, og saa er det meget sandsynligt, at Staten ikke faaer Saameget, som der her er tilbudt. Det er ikke min Hensigt i hvert enkelt Tilfælde at godtgjøre det; jeg troer ikke, at det er hensigtsmæssigt at føre disse detaillerede personlige